

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΩΗ

ΤΑΞΗ: Β ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΜΑΘΗΜΑ: ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΟΥΛΗΣ

- Ο Ιησούς έζησε και έδρασε στην Παλαιστίνη τον 1^ο αιώνα μ.Χ. Ασκούσε το επάγγελμα του **μαραγκού** –ένα επάγγελμα δύσκολο, που απαιτούσε σωματικό κόπο, συχνές μετακινήσεις και «επικοινωνιακές δεξιότητες», όπως λέμε σήμερα.
- Η γλώσσα του Ιησού ήταν τα **Αραμαϊκά**: μία απλοποιημένη μορφή της εβραϊκής γλώσσας. Ωστόσο, ο Ιησούς καταλάβαινε και τα «αρχαία» εβραϊκά, όπως αποδεικνύεται από το γεγονός ότι μπορούσε να διαβάσει τον **Νόμο** και τους **Προφήτες** (τα ιερά βιβλία της Ιουδαϊκής θρησκείας) στη **Συναγωγή** (=τον τόπο λατρείας της Ιουδαϊκής θρησκείας).
- Εκτός από τους δώδεκα γνωστούς μαθητές, ο Ιησούς είχε και πολλούς άλλους «**κρυφούς**» **μαθητές**, οι οποίοι πρόκειται να παίξουν σημαντικό ρόλο στην ίδρυση της πρώτης χριστιανικής Εκκλησίας. Τον Ιησού ακολουθούσαν πάντοτε πλήθη α) επειδή στο κήρυγμά του οι άνθρωποι έβρισκαν πάντοτε **παρηγοριά** και **ελπίδα** και β) επειδή ο Ιησούς **ανταποκρινόταν στις ανάγκες των ανθρώπων**: συγχωρούσε τις αμαρτίες τους, θαυματοουργούσε, θεράπευε, πολλές φορές κάλυπτε ακόμα και τις υλικές τους ανάγκες («χορτασμός των πέντε χιλιάδων») κλπ.
- Η εξαιρετική δημοτικότητα του Ιησού εξηγεί την καχυποψία τόσο των **Φαρισαίων** (=των ερμηνευτών των Ιερών Βιβλίων της Ιουδαϊκής Θρησκείας), όσο και των ίδιων των Ρωμαϊκών Αρχών. Η **σταύρωση**, στην οποία καταδικάστηκε ο Ιησούς ήταν μία **πολιτική** ποινή, την οποία οι Ρωμαίοι επέβαλλαν αποκλειστικά σε εκείνους οι οποίοι συνωμοτούσαν εναντίον της Ρώμης.
- Το γεγονός ότι οι Ρωμαίοι επέβαλλαν στον Ιησού την ποινή της σταύρωσης, μας δίνει πολλά στοιχεία για τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνονταν τόσο τον ίδιο τον Ιησού, όσο και το κήρυγμά του. Στο πρόσωπο του Ιησού, οι Ρωμαϊκές αρχές δεν έβλεπαν έναν λυτρωτή του κόσμου, αλλά έναν **ζηλωτή** ή έναν **ληστή**: έναν άνθρωπο ο οποίος ήθελε να γίνει ο ηγέτης μίας γενικής επανάστασης των Ιουδαίων εναντίον της Ρώμης. Από την άποψη αυτή, είναι πολύ χαρακτηριστική η επιγραφή στο σταυρό του Ιησού: Ιησούς Ναζωραίος, Βασιλεύς Ιουδαίων (**INBI**).
- Η σταύρωση ήταν μία εξαιρετικά αυστηρή ποινή γιατί το θύμα πέθαινε αργά και βασανιστικά, λόγω **αιμορραγίας, μολύνσεων και ασφυξίας**. Η διαδικασία της αποκαθήςωσης σήμαινε την απόρριψη του νεκρού σώματος σε έναν ειδικά διαμορφωμένο τόπο, που λεγόταν **Γέενα**. Το νεκρό σώμα του Ιησού δεν πετάχτηκε στη Γέενα, αλλά το διεκδίκησε ο «κρυφός» μαθητής του Ιησού **Ιωσήφ της Αριμαθείας**.
- Αν η σταύρωση του Ιησού γέμισε φόβο και ανασφάλεια τις καρδιές των δώδεκα μαθητών, η ανάστασή Του τους ξαναέδωσε ελπίδα και θάρρος, τους ένωσε ξανά και τους έκανε **ομάδα**. Ο **Θωμάς**, ζητά να ψηλαφήσει τις πληγές του Ιησού για να βεβαιωθεί για την ανάστασή Του. Η πράξη αυτή του Θωμά δεν αποτελεί σημάδι «απιστίας», όπως λέγεται συχνά, αλλά **δυσπιστίας**, γιατί ο Θωμάς **δεν αρνείται** την ανάσταση του Ιησού, αλλά απλώς ζητά **πειστικά τεκμήρια** για να την αποδεχθεί. Ο Θωμάς, αποτελεί για μας ένα πρότυπο για το πώς πρέπει να πιστεύουμε στο Θεό: όχι με τρόπο απλοϊκό και «δεισιδαιμονικό», αλλά με τρόπο **υπεύθυνο, σοβαρό και κριτικό**.